

4. Det fjerde anbringende er baseret på tilsidesættelse af adgangen til effektive retsmidler som anerkendt i chartrets artikel 47 og i artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet princippet om processuel ligestilling og dermed retten til en retfærdig rettergang er blevet krænkede.
5. Det femte søgsmålsanbringende er baseret på tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 806/2014 og artikel 32 i direktiv 2014/59, idet Den Fælles Afviklingsinstans har begået en åbenbar fejl i forbindelse med vurderingen af de faktiske omstændigheder, henset til, at betingelserne i de nævnte bestemmelser med henblik på vedtagelsen af en afviklingsordning ikke var opfyldt.
6. Det sjette søgsmålsanbringende er baseret på tilsidesættelse af princippet om forsigtighed i forbindelse med bankvirksomhed (forsigtighedsprincippet), idet der eksisterer alternative foranstaltninger til dem, der er anført i den anfægtede afgørelse, herunder tidlig indgriben, der var til hinder for vedtagelsen af afviklingsordningen.
7. Det syvende søgsmålsanbringende er baseret på tilsidesættelse af princippet om berettiget forventning.
8. Det ottende søgsmålsanbringende er baseret på tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forhold til ejendomsretten.
9. Det niende søgsmålsanbringende er baseret på tilsidesættelse af artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 806/2014, idet den uafhængige sagkyndiges vurdering ikke kan anses for at være »rimelig, forsigtig og realistisk«.
10. Det tiende anbringende er baseret på, at sagsøgte har tilsidesat artikel 24 i forordning (EU) nr. 806/2004 og artikel 39, stk. 2, litra a), b), d) og f), i direktiv (EU) 2014/59, idet reglerne for det virksomhedssalgsværktøj, der blev fastsat i det udvidede eksekutivmøde den 3. juni 2017, ikke er gennemsigtige, idet den mulige køber (El banco de Santander) blev stillet gunstigere, fordi salgsprisen ikke blev maksimeret.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 2. august 2017 — Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno y SFL mod SRB

(Sag T-481/17)

(2017/C 318/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno (Madrid, Spanien) og SFL — Stiftung für Forschung und Lehre (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne R. Pelayo Jiménez og A. Muñoz Aranguren)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Afgørelsen vedtaget den 7. juni 2017 af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) (SRB/EES/2017/08) annulleres.

— Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er dem, der er blevet påberåbt i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos mod SRB.
